

sat for alvorlig fare, hvis tiltalte får kendskab til vidnets identitet, jf. § 856, stk. 3.

Når en tiltalt som følge af en beslutning efter bl.a. § 856, stk. 1, ikke har overværet afhøringen af et vidne, skal tiltalte, når denne på ny kommer til stede i retslokalet have oplysning om, hvem der har afgivet forklaring mens tiltalte ikke har været til stede, og om indholdet af forklaringen for så vidt angår tiltalte, jf. § 856, stk. 8.

Efter retsplejelovens § 845, stk. 1, kan retten efter anmodning fra anklagemyndigheden, forsvareren eller et vidne forud for domsforhandlingen træffe afgørelse om dørlukning efter § 29, stk. 3, nr. 2 eller 3, referatforbud efter § 30, stk. 2, navneforbud efter § 31, stk. 1, nr. 1, om at tiltalte skal forlade retslokalet, mens et vidne afhøres, jf. § 856, stk. 1, 3 eller 6, eller om, at et vidnes bopæl, navn, eller stilling ikke må oplyses for tiltalte, jf. § 856, stk. 2.

Ved lov nr. 558 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven (Forbedring af voldtægtssofres retsstilling mv. og beskikkelse af bistandsadvokat for pårørende til afdøde i straffesager mod politipersonale) blev retsplejelovens § 845, stk. 2, ændret, således at anklagemyndigheden i voldtægtssager senest samtidig med indlevering af bevisfortegnelse i sagen skal underrette forsvareren og retten om, hvorvidt der foreligger sådanne spørgsmål som nævnt i retsplejelovens § 845, stk. 1.

3.10.1.4. Retsplejelovens § 185

Det følger af retsplejelovens § 185, stk. 1, at bevisførelse om et vidnes almindelige troværdighed kun må finde sted på den måde og i den udstrækning, som retten bestemmer. Spørgsmål om, hvorvidt vidnet er under tiltale eller har været straffet, stilles og besvares skriftligt. Kun retten og parterne gøres bekendt med svaret.

Bestemmelsen i retsplejelovens § 185, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til bevisførelse om den forurettedes tidligere seksuelle adfærd i sager om overtrædelse af straffelovens §§ 216, 217 eller 218, stk. 2, samt §§ 224 eller 225, jf. §§ 216, 217 eller 218, stk. 2. En sådan bevisførelse kan kun tillades, hvis den kan antages at være af væsentlig betydning for sagen, jf. retsplejelovens § 185, stk. 2.

Retsplejelovens § 185, stk. 2, blev indsat ved lov nr. 257 af 27. maj 1981. Det oprindelige lovforslag indeholdt et generelt og absolut forbud mod den omhandlede bevisførelse. Under behandlingen i Folketinget blev der imidlertid udtrykt betænkeligheder ved et sådant generelt forbud, idet man henviste til, at der

kan forekomme sager, hvor det af hensyn til sagens opklaring kan være nødvendigt i større eller mindre omfang at komme ind på forurettedes tidligere seksuelle adfærd. Forslaget blev derfor under Retsudvalgets behandling ændret til den gældende formulering, således at der er mulighed for, at retten kan tillade en sådan bevisførelse, hvor det er af væsentlig betydning for sagen.

Ved lov nr. 558 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven (Forbedring af voldtægtssofres retsstilling mv. og beskikkelse af bistandsadvokat for pårørende til afdøde i straffesager mod politipersonale) fik bistandsadvokaten i medfør af retsplejelovens § 741 c, stk. 1, mulighed for at gøre indsigelse mod en bevisførelse i strid med retsplejelovens § 185, stk. 2.

3.10.2. Lovforslagets udformning

3.10.2.1. Reglerne om dørlukning, referatforbud, navneforbud og forbud mod fotografering mv.

Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om der er behov for ændringer af reglerne om dørlukning, referatforbud, navneforbud og forbudet mod fotografering. Udvalget har vurderet, at der ikke er et sådant behov.

Udvalget finder således, at de nævnte regler efter deres gældende udformning giver mulighed for at tage hensyn til forurettede i de tilfælde, hvor forurettede har et særligt behov for det.

Der henvises til betænkningens kapitel 4, afsnit 4.3.6.

Justitsministeriet er enig med Strafferetsplejeudvalget i, at de gældende regler om dørlukning mv. giver tilstrækkelig mulighed for at tage hensyn til forurettede.

3.10.2.2. Forbud mod offentliggørelse af forurettedes identitet efter retsplejelovens § 1017 b

Strafferetsplejeudvalget overvejede i betænkning nr. 1458/2005 om forbedring af voldtægtssofres retsstilling, om retsplejelovens § 1017 b burde revideres. Udvalget udtalte dengang, at det er tænkeligt, at bestemmelsen ikke i alle tilfælde med sikkerhed vil rumme den ønskelige beskyttelse. Udvalget fandt imidlertid, at en udvidelse af gerningsindholdet i § 1017 b - som berører ytringsfriheden - er vanskelig, og man fandt ikke anledning til at foreslå bestemmelsen ændret. Udvalget anførte i stedet, at både anklagemyndigheden og ikke mindst bistandsadvokaterne burde være opmærksomme på retsplejelovens § 1017 b og i det enkelte tilfælde overveje, om der kan være grundlag for at skride ind. Udvalget fandt endvidere, at det er væsentligt, at forurettede gøres opmærksom på be-